

KENSLUBORIÐ

Ólavur Sjúrdarberg sigur, at tað skerst ikki burtur, at springaradráp er serliga kensluborið, tí fleiri ættarlið eru vaksin upp við springara í barnabókum og barnafilmum

fáa nakað burtur úr, ímeðan tann stóra fjøldin er við sviðusoð.

– Og tá ið vit so eisini hugsað um, hvussu stóra øsing, springaradrápið elvir til uttanlands, haldi eg, at vit kunnu seta spurnartekin við, um vit skulu halda springara til, leggur hann afturat.

– Er tað ómakin vert, at koma øllum Føroya landi í ringt orð fyri at hava dripið nakrar fáar springarar, spyr hann.

Hann heldur nevniliga, at útlendingar hava eina heilt serliga fatan av springarum.

– Vit hava ofta ført fram, at útlendsk stórbýarfólk hava givið hvali sum heilt,

menniskjansligar eginleikar, tí tí halda tey, at tað er størri synd at drepa hval, enn tað er at drepa onnur djór.

– Men er hetta galdandi fyri hval, er tað í heilt serligan mun galdandi fyri springara. Springaradráp er serliga kensluborið, tí fleiri ættarlið eru vaksin upp við springara í barnabókum og barnafilmum, leggur Ólavur Sjúrdarberg afturat.

Hann vísir annars á, at springarar eru eisini umfatandi at grindareglugerðini og koma undir somu skipan, sum grind. Ein orsök til tað kann vera, at tað hendir seg meir enn so, at springarar eru uppi í eini grind, at tað

kann vera møtimikið at fáa teir burtur úr, og tí er tað loyvt at drepa teir eisini.

— Men talan er um slátur, og tað gongur ikki altíð eftir vild, og tað skal eingin billa mær inn, at tað ikki onkuntíð henda mistøk og óhapp á sláturvirkjum, har milliónir av dýrum verða avlívast um dagin, sigur formaðurin í Grindamannafelagnum.

Kortini heldur hann, at sýslumenninir hava stýrt springaradrápi við hepnari hond, tí tað kemur meiri enn so fyri, at springarar verða sleptir, serliga tá ið talan er um fáar springarar.

Springarar eru serligir

Vit kunnu seta spurnartekin við, um vit skulu halda springara til

– Men hóast Ólavur Sjúrdarberg ikki sjálvur gongur fremst í springaradrápi, hevur hann ikki tikið støðu til, um vit skulu banna at taka springara,

Hinvegin er hann heldur ikki samdur í at tað verður

ein vanlukka hjá okkum at slaka í hesum føri.

– Tað eru sokallaðir umhvørvisfelagsskapir, sum eru eftir okkum fyri alt handa slag av veiði, bæði hvali og fugli. Og tað eru eisini felagsskapir, sum krevja, at vit skulu gevast at fiska. So statt eru teir eftir okkum alla tíðina fyri okkurt.

So hóast vit skuldu givist at dripið springara, er hetta ikki tað sama sum at kasta handklæði í ringin, og at bakka fyri teimum í spurninginum um grindadráp eisini, heldur hann.

– Sum heild, er tað bara eitt, vit skulu syrgja fyri, og tað er, at tá ið vit drepa hval,

skulu vit gera okkum størsta ómak, so at alt fer siðiliga fram, og hvalurin verður avlívastur so pínuleyst og skjótt, sum gjørligt. Vit skulu nevniliga vita, at vit verða eyggleitt rættiliga gjølliga, leggur hann afturat.

Kortini heldur hann, at vit eiga at gera meiri burtur úr at kanna um veiðan eftir springara er burðardygg, tí tað er eigur at vera ein fortreyt fyri veiði yvirhøvur.

Hann heldur eisini, at somuleiðis hevði tað verið skil í at merkt ein bólk av springarum og sett sendarar á teir, so at fingur meiri at vita um, hvussu teir ferðast.